

第九章

玉器概述

殷志强

鉴赏玉器，读者首先会问，什么是玉？这是一个简单又不易回答的问题。

1863年，法国地质矿物学家德莫尔，根据传到欧洲的中国清代乾隆朝玉器，进行物理化学实验，结果表明，玉材有两种，即角闪石和辉石类。角闪石亦称软玉，硬度为莫氏6-6.5度，比重2.55-2.65，其主要成分是硅酸钙的纤维矿物，属于角闪石的一种。角闪石的色泽较近于油脂的凝脂美，纯者色白，俗称羊脂玉，细腻温润，非常名贵，经济价值极高。又因角闪石含有少量氧化金属离子而呈现青、绿、黑、黄等色或杂色。辉石类亦称硬玉，因翠绿者质地最佳，在中国又有翡翠之雅称。硬度为6.75-7度，比重3.2-3.3。辉石类则以硅酸钠和硅酸铝为主，有隐约的水晶状结构，质地坚硬，密度较高，具有玻璃的光泽，清澈晶莹。翠绿色、苹果绿、雪花白、娇嫩的淡紫色，都是辉石类的典型色泽。辉石类18世纪后方被中国玉匠大量采用。因此，中国古代玉器绝大部分为角闪石制品。这是矿物学上的玉。

中国文化学上的玉内涵较宽。汉许慎在《说文解字》中说，玉，石之美兼五德者。所谓五德，即指玉的五个特性。凡具坚韧的质地，晶润的光泽，绚丽的色彩，致密而透明的组织，舒扬致远的声音的美石，都被认为是玉。按此标准，古人心目中的玉，不仅包括真玉(角闪石)还包括蛇纹石、绿松石、孔雀石、玛瑙、水晶、琥珀、红绿宝石等彩石玉。因

此，鉴赏古玉时，我们不能只用现代科学知识来甄别优劣，还必须要有历史眼光。

中国是世界上主要产玉国，不仅开采历史悠久，而且分布地域极广，蕴量丰富。据《山海经》记载，中国产玉的地点有两百余处。经过数千年的开采利用，有的玉矿已枯竭，但一些著名玉矿至今仍在大量开采，为中国玉雕艺术的向前发展，提供源源不尽的原料。中国最著名的产玉地是新疆和田。和田玉蕴量最富，色泽最艳，品质最优，价格最昂，是中国古代玉器原料的重要来源，历代皇室都爱用和田玉器。除和田玉外，甘肃的酒泉玉，陕西的蓝田玉，河南的独山玉和密县玉，辽宁的岫岩玉等，也是中国玉器的常用原料。

中国有句至理名言，叫“他山之石，可以攻玉”，这道出了琢玉的真谛。事实上，巧夺天工的玉器，不是雕刻出来的，而是利用硬度高于玉的金刚砂、石英、柘榴石等“解玉砂”，辅以水来研磨玉石，琢制成所设计的成品。所以，用行话来说，制玉不叫雕玉，而称治玉，或是琢玉、碾玉、琢琢玉。琢玉的技巧是高超的，而治玉工具却是简陋的，直到近代，中国人一直使用传统工具，如线锯、铜和熟铁制成的圆盘、圆轮、钻床、半圆盘和架以木制的车床来制作玉器。在铁器发明之前的新石器和青铜时代，大部分工具甚至只是以木竹器、骨器和砂岩配制而成。如此原始的工具，能琢磨出如此精彩的玉器，真是人间奇迹。

对玉有个初步了解后，余下的问题是如何鉴赏玉器。笔者认为，鉴赏玉器必须记住十个字，山川之精英，人文之精美。山川之精英，讲的是材质美，每件玉器必须弄清它是角闪石还是翠玉，或是绿松石、玛瑙、蛇纹石、水晶等彩石玉，进一步还要探讨它的产地。人文之精美，指的是玉器的造型美和雕琢美，以及影响造型美雕琢美的工艺、社会诸因

素。由于历代玉材的不同，琢玉工具和琢玉技巧的不同，加上审美情趣和风俗习惯的不同，玉器的用途和所扮演的角色不同，每个时期玉器的造型及主题风格也是各不相同的，千姿万态，竞相争艳。

中国玉器源远流长，已有七千年的辉煌历史。七千年前南方河姆渡文化的先民们，在选石制器过程中，有意识地把拣到的美石制成装饰品，打扮自己，美化生活，揭开了中国玉文化的序幕。在距今四五年前的新石器时代晚期，辽河流域，黄河上下，长江南北，中国玉文化的曙光到处闪耀。当时琢玉已从制石行业分离出来，成为独立的手工业部门。以太湖流域良渚文化、辽河流域红山文化的出土玉器，最为引人注目。

良渚文化玉器种类较多，典型器有玉琮、玉璧、玉钺、三叉形玉器及成串玉项饰等。良渚玉器以体大自居，显得深沉严谨，对称均衡得到了充分的应用，尤以浅浮雕的装饰手法见长，特别是线刻技艺达到了后世也几乎望尘莫及时地步。最能反映良渚琢玉水平的是形式多样，数量众多，又使人高深莫测的玉琮和兽面羽人纹的刻画。

与良渚玉器相比，红山文化少见呆板的方形玉器，而以动物玉器和圆形玉器为特色。典型器有玉龙、玉兽形饰、玉箍形器等。红山文化琢玉技艺最大的特点是，玉匠能巧妙地运用玉材，把握住物体的造型特点，寥寥数刀，把器物的形象刻画得栩栩如生，十分传神。“神似”是红山古玉最大的特色。红山古玉，不以大取胜，而以精巧见长。

从良渚、红山古玉多出自大中型墓葬分析，新石器时代玉器除祭天祀地，陪葬殓尸等几种用途外，还有辟邪，象征着权力、财富、贵贱等。中国玉器一开始，就带有神秘的色彩。

传说中的夏代，是中国第一阶级社会。随着考古资料的不断积累，传说逐步变为现实，夏代文化正在不断揭示出来。夏代玉器的风格，应是良渚文化、龙山文化、红山文化玉器向殷商玉器的过渡形态，这可从河南偃师二里头遗址出土玉器窥其一斑。而里头出土的七孔玉刀，造型源出新石器时代晚期的多孔石刀，而刻纹又带有商代玉器双线勾勒的滥觞，应是夏代玉器。

商代是我国第一个有书写文字的奴隶制国家。商代文明不仅以庄重的青铜器闻名，也以众多的玉器著称。

商代早期玉器发现不多，琢制也较粗糙。商代晚期玉器以安阳殷墟妇好墓出土玉器为代表，共出土玉器755件，按用途可分为礼器、仪仗、工具、生活用具、装饰品和杂器六大类。商代玉匠开始使用和田玉，并且数量较多。商代出现了仿青铜彝器的璧玉簋、青玉簋等实用器皿。动物、人物玉器大大超过几何形玉器，玉龙、玉凤、玉鸚鵡，神态各异，形神毕肖。玉人，或站，或跪，或坐，姿态多样；是主人，还是奴仆、俘虏，难以辨明。商代已出现了我国最早的俏色玉器——玉鳖。最令人叹服和最为成功的是，商代已开始有了大量的圆雕作品，此外玉匠还运用双线并列的阴刻线条（俗称双勾线），有意识地将一条阳纹呈现在两条阴线中间，使阴线条同时发挥刚劲有力的作用，而把整个图案变化得曲尽其妙。既消除了完全使用阴线的单调感，又增强了图案花纹线条的立体感。

西周玉器在继承殷商玉器双线勾勒技艺的同时，独创一面坡粗线或细阴线镂刻的琢玉技艺，这在鸟形玉刀和兽面纹玉饰上大放异彩。但从总体上看，西周玉器没有商代玉器活泼多样，而显得有点呆板，过于规矩。这与西周严格的宗法、礼俗制度也不无关系。

春秋战国时期，政治上诸侯争霸，学术上百家争鸣，文化艺术上百花齐放，玉雕艺术光辉灿烂，它可与当时地中海流域的希腊、罗马石雕艺术相媲美。

东周王室和各路诸侯，为了各自的利益，都把玉当作自己(君子)的化身。他们佩挂玉饰，以标榜自己是有“德”的仁人君子。“君子无故，玉不去身。”每一位士大夫，从头到脚，都有一系列的玉佩饰，尤其腰下的玉佩系列更加复杂化。所以当时佩玉特别发达。能体现时代精神的是大量龙、凤、虎形玉佩，造型呈富有动态美的S形，具有浓厚的中国气派和民族特色。饰纹出现了隐起的谷纹，附以镂空技法，地子上施以单阴线勾连纹或双勾阴线叶纹，显得饱和而又和谐。人首蛇身玉饰、鹦鹉首拱形玉饰，反映了春秋诸侯国琢玉水平和佩玉水平和佩玉情形。湖北曾侯乙墓出土的多节玉佩，河南辉县固围村出土的大玉璜佩，都用若干节玉片组成一完整玉佩，是战国玉佩中工艺难度最大的。玉带钩和玉剑饰(玉具剑)，是这时新出现的玉器。

春秋战国时期，和田玉大量输入中原，王室诸侯竞相选用和田玉，故宫珍藏的勾连纹玉灯，是标准的和田玉，此时儒生们把礼学与和田玉结合起来研究，用和田玉来体现礼学思想。为适应统治者喜爱和田玉的心理，便以儒家的仁、智、义、礼、乐、忠、信、天、地、德等传统观念，比附在和田玉物理化学性能上的各种特点，随之“君子比德于玉”，玉有五德、九德、十一德等学说应运而生。“抽绎玉之属性，赋以哲学思想而道德化；排列玉之形制，赋以阴阳思想而宗教化；比较玉之尺度，赋以爵位等级而政治化。”(郭宝钧《古玉新诠》)是当时礼学与玉器研究的高度理论概括。这是中国玉雕艺术经久不衰的理论依据，是中国人七千年爱玉风尚的精神支柱。

秦代虽有被誉为世界第八奇观的兵马俑，但出土秦玉寥寥可数。秦玉艺术面貌还有赖于地下考古的新发现。

汉代玉器继承战国玉雕的精华，继续有所发展，并奠定了中国玉文化的基本格局。汉代玉器可分为礼玉、葬玉、饰玉、陈设玉四大类，最能体现汉代玉器特色和雕琢工艺水平的，是葬玉和陈设玉。

为祈求尸体不朽而制造的葬玉，有玉衣、九窍塞、玉琀和握玉四种。玉衣因死者身份、官衔高低有别，又有金、银、铜缕之分。九窍塞是填塞或遮盖死者的耳、目、口、鼻、肛门和生殖器九个窍孔之用的，目的是防止人体内的“精气”由九窍逸出，以达尸骨不腐。汉代葬玉很多，但工艺水平不高。反映汉代玉器工艺水平的是陈设玉。这些写实主义的陈设玉有玉奔马、玉熊、玉鹰、玉辟邪等，多为圆雕或高浮雕作品，凝聚着汉代浑厚豪放的艺术风格。汉皇室装饰玉有衰落的趋势，多见小型的心形玉佩、玉刚卯、玉觿(XI希)等。近年，偏居岭南的汉代南越王墓出土大批装饰玉，以龙虎并体玉带钩、镂空龙凤纹玉套环最为精美，堪称稀世珍宝。汉代玉器饰纹除沿用战国的勾连谷纹外，还大量使用饕餮纹和螭虎纹。东汉时，阴线刻纹又复苏盛行，绘画趣味有所加强。河北定远出土玉屏上的阴线刻东王公、西王母，即是一幅白描线画。

在中国玉器工艺史上，长达三个半世纪的三国魏晋南北朝，是高度发达的汉唐玉雕间的一个低潮，出土玉器极少，而且都具汉代遗韵，有所创新者，唯有玉杯和玉盏。这与当时风靡一时的佛教美术陵墓石刻艺术极不相称。究其原委，当时不爱好琢玉，而盛行吃玉。在神仙思想和道教炼丹术的影响下，觅玉、吃玉达到了疯狂的程度。“玉亦仙药，但难得耳。”“服金者，寿如金；服玉者，寿如玉。”早期玉器的美术价值和礼仪观念，这时消失殆尽。

隋代著名的玉器有李静训墓出土的金扣白玉盏，琢磨精细，质地温润，光泽柔和，金玉互为衬托，富丽高雅。

唐代玉器数量虽不多，但所见玉器件件都是珍品，琢琢工艺极佳。唐代玉匠从绘画、雕塑及西域艺术中吸取艺术营养，琢磨出具有盛唐风格的玉器。八瓣花纹玉杯，兽首形玛瑙杯，既是唐代玉雕艺术的真实写照，又是中西文化交流的实物见证。

公元960至1234年的274年间，是中国历史上宋、辽、金的对峙分裂时期。宋代承五代大乱之余，虽不是一个强盛的王朝，而在中国文化史上却是一个重要时期。宋、辽、金既互相攻伐又互通贸易，经济、文化交往十分密切，玉器艺术共同繁荣。宋徽宗赵佶的嗜玉成瘾，金石学的兴起，工笔绘画的发展，城市经济的繁荣，写实主义和世俗化的倾向，都直接或间接地促进了宋、辽、金玉器的空前发展。宋、辽、金玉器实用装饰玉占重要地位，“礼”性大减，“玩”味大增，玉器更接近现实生活。南宋的玉荷叶杯，北宋的花形镂雕玉佩，女真、契丹的“春水玉”、“秋山玉”，是代表这一时期琢玉水平的佳作。

元代玉器承延宋、金时的艺术风格，采取起突手法，其典型器物是溪山大玉海，随形施艺，海神普畅游于惊涛骇浪之中，颇具元人雄健豪迈之气魄。

明清时期是中国玉器的鼎盛时期，其玉质之美，琢工之精，器形之丰，作品之多，使用之广，都是前所未有的，明清皇室都爱玉成风，乾隆皇帝更是不遗余力地加以提倡，并试图从理论上为他爱玉如命寻找依据。定陵出土的明代玉碗，清代的菊瓣形玉盘、桐荫仕女图玉雕，都是皇室用玉。其时民间玉肆十分兴隆，苏州专诸巷是明代的琢玉中心，“良玉虽集京师，工巧则推苏郡”。

明清玉器千姿百态，茶酒具盛行，仿古玉器层出不穷。炉、薰、瓶、鼎、簋仿古玉器，器型仿三代青铜彝器，而其纹饰则反映了玉匠的见解，工艺更是典型的明清时作。玉器与社会文化生活关系日臻密切，文人在书斋作画、书写，往往也用玉做洗、注、笔筒、墨床、镇纸、臂搁等文具，或以玉作陈设装饰。玉山子是清代新式玉器，大禹治水图是我国现存最大的玉山子。清代兼蓄西域痕都斯坦玉器的琢玉成就，琢制了一批胎薄如纸，轻巧隽秀的“番作”玉器。

明清玉器借鉴绘画、雕刻、工艺的表现手法，汲取传统的阳线、阴线、平凸、隐起、起突、镂空、立体、俏色、烧古等多种琢玉工艺，融合贯通，综合应用，使其作品达到了炉火纯青的艺术境界。

中国玉器经过七千年的持续发展，经过无数能工巧匠的精雕细琢，经过历代统治者和鉴赏家的使用赏玩，经过礼学家的诠释美化，最后成为一种具有超自然力的物品，无所不能，无处不用玉，玉成了人生不可缺少的精神寄托。在中国古代艺术宝库中，自新石器时代绵延七千年经久不衰者，是玉器；与人们生活关系最密切者，也是玉器。玉已深深地融合在中国传统文化与礼俗之中，充当着特殊的角色，发挥着其他工艺美术品不能替代的作用，并打上了政治的、宗教的、道德的、价值的烙印，蒙上了一层使人难以揭开的神秘面纱。

软玉，英文写作Nephrite，它源于希腊语，有“肾脏”之意。古代欧洲人和美洲人与中国人一样，都迷信玉，认为佩戴玉石可以辟邪，可以治愈肾病。然而，在用玉历史、琢琢技艺和用途方面，无论是日本古玉，新西兰毛利族玉器，印第安人玉器，还是阿拉伯玉器，西伯利亚古玉，欧洲古玉，都无法与中国相提并论，它们或是昙花一现，或源流无绪，或玉质粗劣，或中国琢草率，或种类单调，或用途狭隘。中

国玉器在世界琢玉工艺史上占有绝对优势，中国既是产玉大国，又是琢玉大国。中国玉器在世界文化宝库中独树一帜，闪耀着迷人的光彩。

生词解释

生词	拼音	解释
角闪石	jiǎoshānshí	หินเหลี่ยมมีแสง (?)
辉石类	huīshílèi	หินมีแสง (?)
软玉	ruǎnyù	หอยน้ำอ่อน
硅酸钙	guīshuāngài	แคลเซียมซิลิกेट
油脂	yóuzhī	ไขมัน
凝脂美	níngzhīměi	ความงามจากการที่ไขมันจับกันเป็นก้อน
呈现	chéngxiān	ปรากฏออกมายให้เห็น
硅酸钠	guīshuānnà	โซเดียมซิลิกेट
硅酸铝	guīshuānlǚ	อะกูมิเนียมซิลิกेट
原料	yuánliào	วัสดุดิบ
琢玉	zhuóyù	สลักหอย
真谛	zhēndì	ความจริง สังฆธรรม
研磨	yánmó	ขัด
鉴赏	jiànshāng	พิจารณาวิเคราะห์ชื่นชม
呆板	dāibǎn	แข็งท่อไม่มีชีวิตชีวา
辟邪	bìxié	ป้องกันสิ่ง灾厄ร้าย
象征	xiàngzhēng	สัญลักษณ์
粗糙	cūcāo	หยาบ
仪仗	yízhàng	ของที่ใช้ในพิธีกรรม
器皿	qímǐn	ภาชนะ
几何形	jǐhéxíng	สาม เรขาคณิต
奴仆	núpú	คนรับใช้

俘虏	fúlǔ	ເຫັນສຶກ
辨明	biānmíng	ແນກແບະໄດ້ອ່ານຂົດເຈນ
圆雕	yuándiāo	ປະຕິມາກຣມລອຍດໍາ
单调感	dāndiàogǎn	ໄທ້ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໄດ້ເຫຼື່ອ
立体感	lìtǐgǎn	ໄທ້ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ຄວາມລຶກໃນກາພ (ເປັນກາພ 3 ນີ້)
相媲美	xiāngpíměi	ເປົ້າຍເຖິງຄວາມສ່ວຍງານ
体现	tǐxiàn	ປ່າກດູ້ຊັບ ແສດງອອກດື່ງ
饱和	bǎohé	ຮວມໄວ້ດ້ວຍ
和谐	héxié	ໄປດ້ວຍກັນ ດັບອອຍຄານກັນ
理论	lǐlùn	ກຖານງີ
奠定	diàndìng	ວາງຈາກຫຼານ
陈设	chénshè	ຕັ້ງແຕ່ຄົງໄວ້ ປະຕັບໄວ້
祈求	qǐqiú	ອ້ອຍງານ
浮雕	fúdiāo	ສັດກູນຫຼຸງ
遗韵	yíyùn	ສິ່ງທີ່ເໜີ້ມາຈາກສົນຍົກອ່ອນ
低潮	dīcháo	ເສື່ອນດັບ ລົດດັບ
原委	yuánwéi	ຄວດເວົ້ອງ ຕັ້ນສາຍປ່າຍເຫຼຸດ
砾珠	lìzhū	ສັດກ ແກະສັດກ
对峙	duìzhì	ບືບປະຈັນຫຼັກກັນ
倾向	qīngxiàng	ນີ້ແນວໄຟ້ນັ້ນ
承延	chéngyán	ຮັບສິບຫອດຈາກ
气魄	qìpò	ຈົດວິຫຼາຍ
仿古	fánggǔ	ເລື່ອນແບນຂອງໄນຣາຍ
典型	diǎnxíng	ຕັ້ນຈັບນັ້ນ ແບບອ່າງ
烙印	luòyìn	ຄຣາສໍາຫັນປະທັນ

艺术考古词汇

地质矿物学家	= นักธรณีเคมีวิทยา
物理化学实验	= การทดลองทางชีววิทยาและพิสิกส์วิทยา
甄别优劣	= คัดเลือกเอาสิ่งดีแยกจากสิ่งไม่ดี
至理名言	= คำสอนที่มีเหตุผล
引人注目	= ทำให้เป็นที่สุดคลา
陪葬殓尸	= ของที่ฝังไว้พร้อมคนตาย
圆雕作品	= ผลงานด้านปัจมานกรรมล้อยหัว
阴刻线条	= เส้นสลักบูรณา
刚劲有力	= เส้นสลักเด่นไปด้วยพลัง
琢玉技艺	= ศิลปะเทคนิคในการสลักหิน
百家争鸣	= คนมีชื่อเสียงมากมาย
百花齐放	= คนมีชื่อเสียงกันมากมาย
光辉灿烂	= เหรียญรุ่งเรือง มีแสงสว่างเจิดจรัส
镂空技法	= เทคนิคและวิธีการในการฉลุลาย
单阴线勾连纹	= ลายสลักบูรณา เส้นเดียวเกี่ยวต่อเนื่องกัน
双勾阴线叶纹	= ลายสลักบูรณา เส้นลายใบไม้คู่เกี่ยวต่อเนื่องกัน
道德化	= ทำให้เป็นแบบจริยธรรม
寥寥可数	= น้อยมากจนสามารถนับໄດ້
实写主义	= เพิ่มความความเป็นจริง
勾连谷纹	= ลายเมล็ดข้าวเกี่ยวต่อ กัน
饕餮纹	= ลายหน้าสัตว์ (ลายเท้าเท็ง)
螭虎纹	= ลายมังกรเสือ
复苏盛行	= กลับเหรียญรุ่งเรืองอีกครั้ง
风靡一时	= นิยมกันระยะหนึ่ง
消失殆尽	= หายหมดไม่มีอะไรเหลือ
真实写照	= เพิ่มจากเรื่องจริง ว่าความของจริง

实物见证	=	นิ่งของแท้เป็นหลักฐานถ้าจด
互相挞伐	=	ต่างฝ่ายต่างรุกรานกัน
互通貿易	=	ต่างฝ่ายต่างทำการค้ากัน
嗜玉成瘾	=	ชอบหยอดกันจนติดเหมือนยาเสพติด
随行施艺	=	สลักลายตามรูปลักษณะของก้อนหิน
随形之丰	=	มีแบบอย่าง รูปทรงมากมาก
爱玉成风	=	ชอบหยอดกันลายเป็นแพ็ชชั่น
日臻密切	=	นับวันจะอิ่มมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น

问答题

1. 中国人在什么时代开始采用玉?
2. 玉在中国文化学方面的重要性是怎么样的呢?
3. 中国产玉区在什么地方?
4. 笔者认为鉴赏玉器必须记住什么?
5. 请说说中国玉器的历史。
6. 良渚文化和红山文化有何分别?
7. 商代的人喜欢玉吗? 为什么?
8. 春秋战国时期人们所认识的玉与商周有何不同? 请说说。
9. 汉代的玉器可以分为几种? 请详细说明。
10. 中国的玉在什么时期开始低潮? 为什么?
11. 明清是中国玉器的鼎盛时期, 你知道为什么吗? 请详细说。
12. 你觉得玉可以辟邪吗? 可以治病吗? 请说说。

บทแปลบทที่ 9
เรื่องนักโดยสารเข้า
อินเดีย

การที่จะเขียนบทนัก ก่อนเขียนผู้เข้าฯต้องถามว่า หมายศิริจะไง นี่คือคำตามที่ง่ายและตอบได้ไม่
ง่ายนัก

ในปีค.ศ. 1863 เหตุผลเช่นนี้ นักธรรมนี้เรื่องความวิทยาและประเพณีร่วมประเทศให้ทำการวิจัยทางด้านคน
ที่เกี่ยวกับชนกลุ่มชาวยาชนาซ รัฐกาลพระเจ้าเย็นหน่อง ที่ได้เผยแพร่จากไปปีงุโภปา ปรากรูป เมื่อหกปี
2 แบบ หินเหลี่ยมมีเลข และหินมีแสง หินเหลี่ยมนี้มาจากอีกชื่อว่า หมายเมืองชื่อนอก ความแข็งของหินคือ
หม้อชื่อ 6-6.5 ของค่าถึง 2.55-2.65 ส่วนประกายของหินคือกล่าวว่าเป็นเดินในของแกรนิตหินซึ่ง
ลักษณะนี้เป็นหินเหลี่ยมมีพานิคหนึ่ง สิ่งนี้นักนิเวศน์ได้เดินกับความงามที่เกิดจากการนึ่งด้วย
รองไวน้ำมัน หากไม่มีศาสตร์อื่นจะสมบูรณ์ไม่ได้มากอย่างเดียว เรียกวันโดยทั่วไปว่าหินทรายนิเวศน์ที่มีเนื้อ
ละเอียดเนียนนิ่มนุ่มรุ่น จะเป็นหินที่มีค่ามากและมีค่าทางเศรษฐกิจสูงมากและเนื่องจากหินเหลี่ยมมีเจ้ามี
ส่วนผสมของโลหะที่ผสมกับออกไซเดนแล้ว จึงทำให้เกิดเป็นสีเทาขาวน้ำเงิน เสื้อไวป์ส สีดำ สีเหลือง เป็นต้น
หินมีแสงเรียกอีกชื่อว่า หมายเมืองเชิง ถือกันว่าเนื้อหินสีเรียวสดเป็นหินมีค่าที่อุด ในประเพณีนี้เรียกหิน
ชนิดนี้ว่าไประษะว่า เมืองเชิง ความแข็งของเนื้อหินคือ 6.75-7 ของค่า น้ำหนักเบรินเดี่ยวน 3.2-3.3 หินมี
แสงจะมีส่วนผสมของเนโอฟิลลิสก์และอะลูมิเนียมฟิลลิสก์เป็นหลัก มีโครงสร้างเหมือนประกายอ่อนไปด้วย
แก้วผลึกและแสงของสีน้ำเงินแข็งมาก มีแสงเจ้าเหมือนกระดาษ ไประษะนี้ดูว่า หมายจะมีสีเรียวสด
เรียวและเป็นสี ขาวนิมบ สีขาวหวาน สีเหล่านี้ล้วนเป็นสีของย่างของสีสวยงามของหินมีแสง หินนิเวศน์หลัง
ปีค.ศ. ค.ศ. 18 ช่างหยกของประเพณีนี้ได้นำมาใช้เป็นอย่างมาก ดังนั้น เครื่องน้ำหยกของจีนสมัย
โบราณส่วนใหญ่จะทำจากหินเหลี่ยมมีเจ้า นี่คือ “หมาย” หินด้านแร่ธาตุวิทยา

หมายหินด้านนี้รวมจีนมีความหมายที่กว้างขวางมากกว่า ในหนังสือชื่อชั้วเหวินเจี้ยจื่อ ของ
สืบเชื่อ ในสมัยราชวงศ์อัน กล่าวว่า หมาย คือ ความสวยงามของหินที่มีคุณค่า 5 ประการ ที่เรียกว่าคุณค่า
5 ประการก็คือหมายดึงลักษณะพิเศษของหมาย 5 อายุ ไม่ร้าวเป็นเนื้อหินที่แข็งแรงความงาม
จะอิ่มนานของเนื้อหิน สีสันสวยงามน่าดู การประทานด้วยของเนื้อหินที่แปรเป็นแสงของหินได้
เสียงของหมายดังกังวาลไปไกล คุณสมบัติค้าง ฯ เหล่านี้ล้วนถูกจัดว่าหินนิเวศน์ ฯ เป็น “หมาย” ทั้งนั้น จาก
มาตรฐานดังกล่าวมาแล้ว หมายในความเข้าใจของคนโบราณ ไม่เพียงแต่รวมถึงหมายแท้ ๆ (หินเหลี่ยมมี
เจ้า) แล้วแต่รวมทั้งหินคล้ายๆ หินสีเรียวตันสน หินสีเรียวกลม หินมีรา แม้วันลีก ช้าหัน พลอยแครง พลอย
เสียว เป็นต้น ดังนั้น ในการอุทิศไปในรากนั้น เราไม่อาจให้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันมาตัดสินหินที่
แยกและได้ ทั้งนั้นด้วยมีความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ได้

รับผลกระทบจากรูปแบบการถักหางด้านศิลปะและสถาปัตยกรรมทางด้านสังคม เมื่อจากผู้เชื่อมโยงกันไม่เหมือนกัน เครื่องมือที่ใช้ในการถักหากและเทคโนโลยีของ การถักหากไม่เหมือนกัน ประกอบ กับความนิยมในเรื่องความงามไม่เหมือนกันประเพณีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันทั้งประยุกต์ของเครื่องหมาย และบทบาทของหากไม่เหมือนกัน การทำรูปแบบในพื้นที่จะมีผลต่อรูปแบบที่ลักษณะเชิงชั้นประชันความงามกัน

เครื่องหมายของจีนมีความเป็นมาตรฐานมาก ก่อให้ได้ว่ามีการนิยมใช้มากกว่าเด็กพันปีแล้ว เมื่อเด็กพันปีก่อนนั้น บรรพบุรุษของชาวจีนหางได้ที่วัฒนธรรมเมืองจีน ในระหว่างการเลือกหินทำเครื่องมือหิน นั้น พากษาไว้ซึ่งเด็กหินเนื่องจากมาทำเครื่องประดับ เพื่อตกแต่งคุณงาม ทำให้ถูกดึงดูดจีนซึ่งนี้เป็นการเริ่มเปิดม่านครั้งแรกที่อยู่กับวัฒนธรรมการทำเครื่องหมายของจีน ในช่วงกลางของปลายสมัยเดือนในหมู่ที่ ห่างจากป่าฯ บันไปสู่ด้าพันปี ที่แถบอุ่มนญี่ปุ่นและจีนตอนบนและตอนล่างของญี่ปุ่นน้ำหนึ่งเหตุผลหนึ่ง แหล่งหินได้ร่องแม่น้ำขาวเจียง แสงสว่างแห่งวัฒนธรรมหมายของจีนได้กระจายไปทั่ว ขณะนั้นงานด้าน ถักหากก็แยกตัวออกจากกิจกรรมหิน แล้วได้กลายเป็นงานดีมือที่เป็นอิสระด้านนึง จนมีงานเครื่องหมายจากวัฒนธรรมญี่ปุ่นจากที่รับอุ่มนญี่ปุ่นให้ซึ่ง และร่องน้ำริมชายฝั่งจากที่รับอุ่มนญี่ปุ่นให้เหตุที่ สวยงามเป็นที่ต้องคำถูกพูดเห็นมากที่สุด

แบบเดียวมีเครื่องหมายในวัฒนธรรมเอเชียรูปแบบเดียวที่อ่อน ที่จัดว่าเป็นแบบตัวอย่าง (หรือ เป็นต้นแบบ) คือ หยกจีน หยกคุณภาพดีอย่างสูงและน้ำที่สามารถดูนำมาร้อยเป็นเครื่องประดับ หัวรับ เครื่องประดับ เป็นต้น หยกของวัฒนธรรมเอเชียคุณภาพดีของหยก ลุhnakที่บินหนา ใช้พื้นที่ทางด้านความ สมดุลมาก นับว่ามีมีมือในการถักแบบลายถักดิน ที่ใช้ทำให้อ่อนยวายตาม โดยเฉพาะอย่างอื่นมือใน เส้นถักหอยงามจนสมบูรณ์ในฝาชีพยานได้ นับว่าเป็นผลงานที่แสดงออกให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีมือใน ระดับมาตรฐานหางด้านต่าง ๆ ของงานถักหากอีกทั้งจำนวนเครื่องหมายที่พบกันมาก ที่ให้ความรู้สึกอ่อน ลึกซึ้งคือลายถักของหยกของและลายคนที่มีหัวเป็นสหัส มีตัวเป็นงา

เมื่อเทียบกับเครื่องหมายของวัฒนธรรมเอเชียรูปแบบที่ไม่มีรูปชีวิต ของวัฒนธรรมชานนี้มีน้อยมาก แต่จะมีเครื่องหมายสหัสที่อยู่ในรูปวงกลมมากเป็นพิเศษ ที่ถือเป็น ตัวอย่างของเครื่องหมายสหัสที่มีเครื่องประดับรูปวงกลมอย่าง หยกสหัส และเดี๋ยวนี้หายไปแล้ว ถักหากจะเป็นเครื่องประดับของวัฒนธรรมชาน คือช่างถักหากสามารถนำหินมาถักหอย่าง มีเกณฑ์ โดยถักเป็นรูปร่างกาย ๆ ตามลักษณะหอยด้วยการถักเพียงไม่กี่ครั้งกีสามารถเป็นรูปที่มี ชีวิตชีวามีมีนิยมใช้ได้ ทั้งให้ความรู้สึกอ่อนยวายลึกซึ้ง ทำให้ร่วงกับเทพธรรมชาติ นี้คือลักษณะพิเศษของหาก ใบราษณที่น่าสนใจ

เครื่องหมายในรายการของรายงาน ไม่ใช่ภาษาพบมานากมายแต่ที่พบก็มักจะเป็นเครื่องหมายที่ได้รับการตัดส่วนของข้อความซึ่งนัก

จากการวิเคราะห์โดยจากวัฒนธรรมเดียวกันและรายงานซึ่งมักจะพบในอุตสาหกรรมใหญ่และขนาดกลางนั้นทำให้ถูกหักห้ามในสมัยเดิมใหม่ นอกจგจะใช้เป็นเครื่องสังเวยพัฒน และดังไปกับคพ หรือ ให้ประโยชน์นี้ ที่ด้วยแล้วยังเป็นของสิริมงคลสามารถจัดสิ่งเหลวรายเป็นสัญลักษณ์ของพ้องจิตอันดี ความมั่งคั่ง ความสูงศักดิ์ เป็นต้น เครื่องหมายของจีนพอยเริ่มต้นก็ได้พอกพาเข้าความลึกคันมาด้วย

รายงานศิริเป็นนิยายปัจจุบัน ดือการเริ่มต้นของการแบ่งแยกชนชั้นทางสังคม จากการดำเนินพน หลักฐานทางโบราณคดีปัจจุบันนี้ จึงทำให้นิยายปัจจุบันด้วย กล้ายเป็นความจริง วัฒนธรรมเช่น จึงได้ถูกบีบเบี่ยงออกตลอดเวลา ลักษณะเครื่องหมายของรายงานศิริ น่าจะเป็นรูปแบบหัวเตี้ยหัวตื้อของ เครื่องหมายสัญลักษณ์ที่พบในวัฒนธรรมเดียวกัน วัฒนธรรมของชาวนะและวัฒนธรรมของรายงาน ดังนี้เราอาจน อนเห็นได้ว่าจากเครื่องหมายที่บุคคล จำกัดกับอีกสิ่งหนึ่ง ภายนอกเช่นเชือ มงคล เช่นหิน ไม้ โลหะ ฯลฯ ให้เป็นเครื่องหมายที่บุคคลนั้นได้แบ่งออกจากรากมีต้นหอยหอยของคนสมัยนั้นในเมืองตอน ปลาย และลายลักษณ์ที่มีต้นก็เป็นลายที่มีรูปแบบเกื้อร่วงกันกับลายเส้นคู่ของสัญลักษณ์รายงาน และนี่ก็คง จะต้องเป็นเครื่องหมายสัญลักษณ์ศิริ

รายงานศิริเป็นบุคคลที่มีตัวอักษรและปากของแบบระบบบทสุคแอกอุคของจีน ความเจริญ ของรายงานศิริไม่เพียงแต่เป็นในเครื่องสำอางตัวเดียวเท่านั้นแต่ยังมีเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงอีกมากมาย

เครื่องหมายที่พบในช่วงแรกของรายงานศิริมีไม่มากนัก ดังนี้ก็ค่อนข้างน้อย ปลายสมัยรายงานศิ ริมีเครื่องหมายที่สวยงามจัดเป็นตัวแทนของสมัยนี้คือเครื่องหมายจากอุตสาห ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่มีอยู่นานหลาย พันปีจนกระทั่ง 766 ขึ้น หากแบ่งกันตามປ่วงไข่ชนให้ถือแยกไว้ก็จะได้เครื่องหมายที่ได้รับพิธีกรรม อาทิตย์ที่ได้ ในการพิธีกรรมเครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เครื่องประดับและเครื่องหมายเป็นเพียงตัว รวม 6 ชนิดด้วยกัน ซึ่งลักษณะในสมัยรายงานศิริมีให้เห็นอย่างมีเด่นเด่น ทั้งให้เป็นจ้านวนมาก ในสมัยรายงานศิริ ยังปรากฏการนับหมายเช่นที่ทำให้เรียนแบบเครื่องสำอางแบบนี้ ภาระนับหมายที่อยู่ หมายเชื่อมรากต้นให้เรียนแบบ การนับสำอางค์ หมายเชื่อมต่อทำให้เรียนแบบภาระนับหมายที่อยู่ ปัจจุบัน ให้เป็นเครื่องหมายที่ลักษณะเป็นรูปสีฟ้า รูป บุคคลที่ทำให้ลักษณะนั้นมีรูปแบบด้วยจามากกว่ารูปแบบเรขาคณิต ท่าทางที่เหมือนจริงมีวิธีเช่น เช่น มังกรหยก ลงสีหยก ลงแก้วหยก หมายลักษณะเป็นรูปบุคคล ไม่ใช่เป็นท่าที ท่านั่ง ที่มีชื่อเรียกเฉพาะ หมาย ไม่ใช่เป็นเจ้านายหรือคนรับใช้ ท่าทีใช้แรงงาน กิจการที่จะแบ่งแยกออกจากมาได้

ในสมัยราชวงศ์ชากงมีการนำหอยกาน้ำลักษณะเป็นรูปเหมือนครัวเรือคุ้งจีน หรือ กาก่ารูปปัลลา และที่นับว่าเป็นการประดับความสำเร็จมากที่สุดก็คือปรากรูปผลงานเป็นประติมากรรมของหัวเป็นจ้านวนมาก นอกจากนั้นช่างสักหอยกังได้ใช้สันสักบุนถุงและบุนต่ำควบคู่ร้านกันไป (เรียกวันโดยทั่วไปว่า เส้นศูนย์เกี่ยว กัน) โดยความตั้งใจให้เส้นบุนถุงปรากรูปหัวงี้เป็นบุนต่ำสองเส้น ให้สันสักหัวทั้งบุนถุงและบุนต่ำแสดงฟังช์ชันเด่นที่มีอยู่กันในเวลาเดียวกัน จึงทำให้การประดับบนภาพหัวภากด้ายเป็นความประณีตด้วยเส้นที่งดงาม ทำให้หัวสักหัวน้ำจากความรู้สึกที่ได้ดูเดียวจากภารกิจให้เส้นสักบุนถุงแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งยังเพิ่มความรู้สึกของความลึกแบบภาพตามมิติจากเส้นลวดลายต่าง ๆ ที่ประกอบเป็นภาพอีกด้วย

ในขณะเดียวกันพระเครื่องหยกของราชวงศ์โจวตะวันตก ที่ได้รับสืบทอดเทคโนโลยีในการสักลายเส้นศูนย์เกี่ยว กันจากภารกิจเครื่องหอยกันในสมัยราชวงศ์ชึ้นมา ทั้งได้สักหอยกุปติใหม่ ๆ ในการทำเส้นลายหอย กันหรือเส้นละเอียดและภารกิจอุล姣า จะเห็นได้ชัดการสักหอยกุปติและหน้าศอก แต่เมื่อมองโดยรวมแล้ว เครื่องหยกของราชวงศ์โจวตะวันตกไม่มีแบบหนักหอยลายและสักให้ดูปางมีชีวิตชีวามีเมียนเครื่องหยกของ ราชวงศ์ชากง และกลับถูกเชิงกระด้างด้วยการเป็นระเบียบมากเกินไป ทั้งนี้ก็ป้อมเกี่ยวซึ่งกับการเคลื่อนไหว ในภูมิประเทศนี้ พื้นที่ธรรมชาติของราชวงศ์โจวตะวันตกอย่างแน่นอน

ในสมัยถุนชิง จันท์ก้า ทางด้านการทำปัตตรองเจ้าเมืองต่างแห่งอันนารกัน ทางด้านวิชาการก็มีนัก วิชาการมีชื่อเสียงมากมาย ทางศิลปะรัตนธรรมก็เป็นสิ่งที่ก่อประเปลี่ยนแปลงไป ไม่ใช่แค่หัวน้ำหอยก็ หรือบุนถุงเดิมที่ ซึ่งอาจจะเปลี่ยนเพิ่มไปได้กับความจำของศิลปกรสักหัวที่หันกลับและไม่แน่น

เจ้าเมืองจากเมืองต่าง ๆ และราชสำนักของราชวงศ์โจวตะวันออกล้วนใช้หอยกันเพื่อผลประโยชน์ ส่วนหัว โดยใช้หอยกันเพื่อเครื่องหมายแทนเพศเอง พากษาจะเขียนหอยกันหรือประดับหอย เพื่อแสดงให้เห็น ว่าตนเองเป็นพระราชนักชัตติย์ที่เดิมไปได้ด้วยคุณธรรม ดังคำที่กล่าวว่า "คนหากไม่ด้วยหอยจะไม่ห่วงจาก กาก" ดังนั้นและนาบดีคนหนึ่ง ๆ ตั้งแต่หัวจรดเท้าต่างมีการประดับหอยกันบินสุด ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การ ประดับหอยจากอาชลามอย่างมีแบบหนักหอยลายมากก่อนปางเหลือเกิน ดังนั้นหอยก็จึงเป็นที่นิยมกันอย่างมาก ในสมัยนั้น สิ่งที่ทำให้เห็นถึงมีอย่างการสักหอยของคนสมัยนั้นก็คือการทำหอยเครื่องประดับสำหรับแหวน หรือห้อยรูป มังกร งูส์ เสือ เป็นจำนวนมาก ทั้งรูปแบบตัดขวางท่าทางกับลักษณะหอยหัวหอยตัวหัวเป็นภาพที่มี ความจำแนกอยู่ในรูปตัว S ทั้งนั้น ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของหอยและความติดต่อของชนชาติเช่น ลวด ลายที่ปรากรูปเป็นลายเมืองที่รัชวัสดุและเส้ากับบริเวณการสักแบบอยู่ ตลอดทั้งหัวที่เดิมไปได้ด้วยลายเส้นบุนต่ำทำ หอยเนื่องกันหรือลายเส้นสักบุนต่ำคู่ประดับกับลายใบไม้ ยังทำให้หอยด้วยงานปั้นจำปาจับต้องยิ่งนัก หมายเครื่อง

ประดับหัวคุณตัวเป็นอยู่ เครื่องประดับหยกทั้งกระเบื้องรับคานรูปหัวกันเเก้วสะท้อนให้ถึงมาตรฐานของมีเมือง ใน การ สลักหินและ การ น้ำหิน ก็ เป็นเครื่องประดับในสมัยชุนเชว ที่สุดในเรื่องมีเมืองท้องประเทศ ได้แก่หินหงษ์ประดับสำหรับห้องเป็นแบบคลาสิค ๆ ซึ่งต่อมา หยกประดับสำหรับห้อง เช่น ก้าว อาภัส พระที่ญี่ปุ่น หุน ช่างหอยเรียน มงคลแห่งหนาน ล้วนใช้แผ่นหยกคลาสิค แต่ผู้บุกเบิกประดับสำหรับห้องเป็นหยก หยกสำหรับห้องเป็นนี้คือผลงานทางศิลปะที่ทำจากหินอ่อนในสมัยจันทร์ ซึ่งมีลักษณะเป็นเครื่องประดับในสมัยนี้

ในสมัยชุนเชวจันทร์ หยกจากเมืองหยเฉยได้ถูกค้าส่งเข้าสู่ภาคกลางเป็นจำนวนมาก พระบรมวงศากาลุ่มศักดิ์และเจ้าศุภราชนครท่าทางแย่งกันเลือกใช้หยกจากเมืองหยเฉย ตะเกียงหยกลายดอกบัว เกี่ยวกันเรื่งเก็บไว้ที่พิพิธภัณฑ์สถานของพระราชนครในรัตน์ชั้นในเรื่องความสวยงามจากเมืองหยเฉย ในสมัยนี้ มีนักศึกษาของสำนักปรัชญาของจื้อได้นำเอกสารเรื่องชาติประเพณีและหยกจากเมืองหยเฉยนวนเข้าด้วยกัน แล้วศึกษาถึงการใช้หยกและลงถึงความคิดเห็นกับชาติประเพณี เพื่อให้เหมาะสมกับความประพฤติของผู้บริหารแผ่นดินที่รักษาอนุบทัยจากเมืองหยเฉย จึงได้มีการนำเอกสารนี้มีติดที่มีมาเพื่อประเพณีของสำนักปรัชญาของจื้อ ซึ่งก็คือ ความเมตตา บุญญา ความยุติธรรม ชาติประเพณี รัตน์ศรี ความเชื่อสัตย์ ลัจฉะ รู้จักฟ้า รู้จักดิน มีคุณธรรม ไปเพนกว่าเข้ากับลักษณะพิเศษทางด้านต่าง ๆ ของเมืองหยกทั้งด้านศิลปะ และศิลป์ แล้วจึงมีสิ่งที่ตามมาก็คือคำร่วมที่ว่า "คุณธรรมของความเป็นอุตสาหะบุญเบริญได้กันหยก" และแม้ว่าคำสอนที่ว่าหยกมีคุณธรรม 5 ประการ 9 ประการ 11 ประการต่าง ๆ จึงได้เกิดขึ้น คำมีกล่าวว่า "ดัง เขายังคงด้วยหยกเข้ามาร่วมกับความคิดทางด้านปรัชญาแล้วก็สามารถเป็นด้านจริยธรรม คุณธรรม การจัดลำดับรูปแบบของหยกให้เข้ากับความคิดทางด้านอนุนิยามแล้วก็สามารถเป็นด้านศาสนา การบริโภค เที่ยวนานาครองของหยก แล้วนำมาร่วมเข้ากับด้านแห่งลักษณะของห้องรับแขกและการแล้วก็สามารถเป็นเครื่องที่เกี่ยวกับการประกอบ" ในหนังสือกู่อ้วนเชียง ของกัวเป่าจิน ก็คือนั้นสือหยกเกี่ยวกับการวิจัยและทดลองที่ออกเดินทางกันมาสามก๊ก กับชาติประเพณีการใช้หยก มีก็คือหุตุษรูปที่ใช้ช้างจั่งให้ศักดิ์เทียบกับศักดิ์ประการลักษณะของเงิน และนี่ก็คือความแปลงอนุของความรักและนิยมหยกของชาวจีนที่มีมาจนถึง 7000 ปีที่เดียว

ในสมัยราชวงศ์ชิง แม้จะมีศักดิ์ทางศิลป์เป็นท่านและน้ำ ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นสิ่ง มหัศจรรย์สิ่งที่ 8 ของโลกแต่เครื่องหยกที่พบในสุด้านมีน้อยมาก ซึ่งราชวงศ์ชิงก็ตั้งประดับหินหยกในสมัยจันทร์ แม้ว่ามีนานาอย่างต่อเนื่อง ทั้งอังได้รับบรรทัดฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกของประเทศไทย ให้ด้วย เครื่องหยกสมัยราชวงศ์ชั้นแพงเป็นเครื่องหยกที่ใช้ เกี่ยวกับพิธีกรรม หยกสำหรับฝังไปกับคนตาย

เครื่องหยกสมัยราชวงศ์ชั้นนั้นรับสืบทอดมีการลักษณะเป็นท่านและน้ำ ให้ด้วยเครื่องประดับหินหยก ในสมัยจันทร์ แม้ว่ามีนานาอย่างต่อเนื่อง ทั้งอังได้รับบรรทัดฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกของประเทศไทย ให้ด้วย เครื่องหยกสมัยราชวงศ์ชั้นแพงเป็นเครื่องหยกที่ใช้ เกี่ยวกับพิธีกรรม หยกสำหรับฝังไปกับคนตาย

นายกเครื่องประดับ นายกสำนักงานตั้งใจร่วมเครื่องหมาย 4 แบบ ที่สามารถทำให้เห็นถึงความซื่อสัตย์ มีจิตลักษณ์ของนายกรัฐมนตรี คือ นายกสำนักงานตั้งใจร่วมเป็นกับคนตาย และนายกตั้งใจร่วม

เพื่อต้องการไม่ให้ภาพเป็นไปอย่างมีการกำหนดนายกสำนักงานตั้งใจร่วมให้เป็นคนตาย ซึ่งมีการทำเสื่อหมาย นายกสำนักงานตั้งใจร่วมให้เป็นคนตาย และนายกสำนักงานตั้งใจร่วมให้เป็นคนตาย รวม 4 ชนิด เสื่อหมายนั้นจะมีลักษณะแตกต่างกันด้วยฐานะชาติกระถูก สำหรับทางราชการของคนตาย โดยแบ่งเป็นด้วยสำนักนายก แผนกนายกเป็นด้วยทอง เงิน สำริด แพกต่างกันไป นายกปีคุณวาร์ด 9 ก็คือหมายปีชู ตา ปากชู กหัว หน้าก และอวัยวะเพศ จุดมุ่งหมายก็คือเพื่อให้เป็นที่ปักกันพังจากภัยในร่างกายไม่ให้ออกมาทางหัว ทั้ง 9 ทำให้ภาพไม่เป็นไปอย่างนายกสำนักงานตั้งใจร่วมเป็นคนตายในสมัยราชวงศ์อันมีมากตาม แต่มีอยู่ในการสักไม่สูง นัก ซึ่งที่จะต้องให้เห็นว่ามีอยู่ที่มีมาตรฐานของการทำเครื่องหมายนั้นคือหมายตั้งใจร่วมเครื่องประดับ การทำนายกรัตน์เป็นการสักความของจิตมีลักษณะทำกรรไจ หมื่นยก เนื้อหมาย นายกศรีมงคล เป็นล้าน นายก เหลาเนื้อกเป็นผลงานสักกุญชูหรือเป็นประดิษฐาของเมืองตัว เป็นศิลปกรรมที่รวมເມນบอย่างทางศิลปะอย่างเด่นชัดของสมัยราชวงศ์อัน แนวโน้มการสืบสอดของ การประดับเครื่องหมายของราชสำนักอัน เป็นได้จากแผนหมายกุญชูไว้สำหรับใช้ห้อยหรือแขวนที่เรียกว่า อร์วังเม้า อร์ชี เป็นล้าน เมื่อไม่นานมานี้การขุดคันพบหมายเครื่องประดับเป็นจำนวนมากจากอุสุสามพระเจ้านานาเชื้อชาติในเขตที่ลังหนานในสมัยราชวงศ์อัน ซึ่งมีหัวเริมชุดปูมังกรเรื่อในปูร่างเดียว กัน และด้วยหมายกุญชูอย่างมีกรอบสีเป็นผลงานที่สวยงามที่สุด นับเป็นของที่มีค่าน้ำหนักที่พบน้อยมาก เครื่องหมายประดับด้วยลวดลายในสมัยราชวงศ์อันนั้น นอกจากลายเมล็ดข้าวเก็บไว้กันของสมัยขั้นก้าวแล้ว ยังนิยมทำลายหน้าเทาเทียน และลายมังกรคลาย

ในสมัยราชวงศ์อันตะวันออก ลายเส้นกุญชูและบุนคากลับมาได้รับความนิยมอีกครั้งหนึ่ง และนิยมในด้านการขาดกางอกอิ่งขึ้น เช่น ภาพทำด้วยลายเส้นสักกุญชูรูปคงวาง กะ และซึ่งหวานมุ่บ นา กับหมายที่ขุดคันพบจากเมืองตึ้งหย่าวมณฑลขอบเขตเป็น

ในประวัติศาสตร์ศิลปกรรมเครื่องหมายของจีนมีราก柢มาจากงานนาฬิกา 3 พลวัตรคือจันเดิง สมัยสามก๊ก夷ชั้นและราชวงศ์เหนือ ให้ล้าน เป็นช่วงที่ศิลปกรรมทางด้านนี้คือต่ำที่สุดในช่วงความเริ่ง ทางด้านศิลปกรรมลักษณะจากสมัยราชวงศ์อันถึงสมัยราชวงศ์ถัง ตั้งนั้นเครื่องหมายที่ขุดคันพบจึงน้อย ทั้ง ยังมีร่องรอยของสมัยราชวงศ์อัน ที่บันไดเป็นผลงานใหม่ ๆ นั้นก็มีเพียงแก้วหมาย และตะเกียงหมาย ซึ่งก็ถูก ไม่คุณดูลักษณะลักษณะลักษณะประดับหน้าอุสุสามและศิลปกรรมทางศาสนาทุกอย่างที่เจริญขึ้นอย่างรวดเร็วใน สมัยนั้นเลย เมื่อตอนต้นถึงสถาเดตุกิเพราตนในสมัยนั้นไม่ค่อยนิยมการสักหมายพ่อขุนรับประทานเทียบ จากอิทธิพลของความคิดทางด้านเทคโนโลยีและภาระปุจยามีตัวเลขของเศษนาฬิกาที่นิยมรับประทานเทียบ และการรับประทานหมายซึ่งเป็นที่นิยมกันอย่างเป็นบ้าเบันหลัง ดังคำที่กล่าวว่า "นายกต้องยกเศษ แต่หา

มาได้ยากมาก" "ผู้รับประทานทองที่จะมีชีวิตต่อไป ผู้รับประทานหยกจะมีชีวิตต่อไป" ดังนั้นความนิகิตศึกษาจึงคุณค่าของหยกทางด้านศิลปะและพิธีกรรมฯ จึงประเห็นที่นำมาตั้งแต่เดิม มาถึงตอนนี้ได้หายไปหมดสิ้นแล้ว

เครื่องหยกที่มีชื่อเสียงในสมัยราชวงศ์ถูยก็คือกระดุมทองและตะเกียงหยกขาวที่รุกคันพบในสุสานของเจ้าจุ่น การสร้างและกาวขัดหยกทำให้ต้องใช้เวลาอีกด้วย เมื่อยกหุ่นเขียนมันไว้สืบต่อจนกว่าจะทั้งหมด และหยกสีประจำปีให้แก่กัน ทำให้ถูกยกจากฐานสูงสุดอีกนัก

เครื่องหยกสมัยราชวงศ์ถังมีน้ำหนักไม่นามากนัก แต่เครื่องหยกแต่ละชิ้นที่พบจะมีค่าน้ำหนัก ทั้งนี้มีการลอกหักหยกตีเล็ก ช่างลักหักในสมัยราชวงศ์ถังได้รับความไว้สืบสอดมาจากการพากษา ภาพลักษณะและศิลปกรรมจากเชียงกลาง แม้ว่ามาลักเป็นเครื่องหยกที่มีแบบป่ายาเพาะทำให้สมัยราชวงศ์ถังมีความเจริญสูงสุดทางด้านนี้ ด้วยหยกถูกตอกไม้ 8 กลีบ ด้วยหินโมราลายหัวสัตว์ ก็คือการลักหักหยกตามช่องร่องของสมัยราชวงศ์ถังที่เป็นหลักฐานทางวัฒนธรรมระหว่างตะวันออกและตะวันตกอีกด้วย

ช่วงเวลาหน่วย ก.ศ. 960 ถึง ก.ศ. 1234 นั้น เป็นช่วงที่ประวัติศาสตร์จีนมีการเปลี่ยนผ่าน เป็นใหญ่และการแยกย้ายของราชวงศ์ซึ่ง เหลียว จิน สมัยราชวงศ์ซิ่งเป็นผลต่อเนื่องจากภารชาติของสมัย 5 ราชวงศ์ แม้ว่าราชวงศ์ซิ่งจะไม่ใช้รัชกาลที่เริ่มแข็งแกร่งเจริญรุ่งเรืองมากแต่ในประวัติศาสตร์วัฒนธรรมของจีนแล้วจัดว่าเป็นยุคสมัยที่มีความสำคัญมากสมัยหนึ่ง ในสมัยซิ่ง เหลียว และจิน ต่างถูกทราบรับกันและก่อตั้งไปเป็นอาณาจักรและมีความพยายามพัฒนาอย่างไก่ชิงทางด้านการค้า เศรษฐกิจ ศิลปะวัฒนธรรม ศิลปะในการลักหักเครื่องหยกที่เจริญขึ้นพร้อม ๆ กัน พระเจ้าซงจุอย่างเจี่ยหงเป็นประดิษฐ์เครื่องหยกตัวเดียว ทรงเจริญขึ้นเรื่อยๆ ตาม แนวการสร้างงานศิลปะที่นิยมเรียกปักทางด้านอีดีความเป็นจริงเป็นหลักและตามวัสดุวิศวกรรมเป็นอย่างล้วนเป็นยอดต่อความเจริญขึ้นของการลักหักเครื่องหยก หยกในสมัยซิ่ง เหลียว จิน นิยมใช้หยกและหอยเป็นเครื่องประดับมากที่สุด หยกที่ใช้ในพิธีกรรมได้แสดงความสำคัญอย่างมากที่เป็นของรื่น ชนกับเป็นที่นิยมมากขึ้น เครื่องหยกได้ถูกนำมามาใช้ไก่ชิงกับชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันมากขึ้น ด้วยหยกที่เป็นบัวของสมัยราชวงศ์ซิ่งได้ หยกสำหรับห้อยประดับลายตอกไม้สูตรของสมัยราชวงศ์ซิ่งเหลือ หยกตามน้ำในตุ่นไม้มติ และหยกถูกเข้าแห่งตุ่นไม้ม้าของราชวงศ์จีนและจีตาน ก็คือตัวแทนของมาตรฐานในการลักหักหยกในสมัยนี้

หมายความว่าของที่มีอยู่จะเป็นแบบอย่างใดทางศิลปะจากสมัยซึ่งและใน ซึ่งเด็กต้องการอะไรที่ได้ เห็นที่สุด งานศิลปะที่สำคัญก็คือหมายจากภูเขารุ่งอรุณซึ่งเป็นแหล่งพินัยศักดิ์ในญี่ปุ่นโดยลักษณะ ตามรูปลักษณะของภูเขานี้ ก็ทำเป็นรูปเทพบุตรสัตว์ในน้ำต่างๆ หลากหลายสีน้ำทำให้เดินถึงหลังแห่ง จิตวิญญาณของคนสมัยราชวงศ์ที่มีความกล้าหาญเกิดขึ้นเพียงใด

เครื่องหมายของเด็กได้เจริญดึงดูดความสนใจสมัยราชวงศ์ที่มีอยู่และเชิง เนื้อหายกทวยงาน ลักษณะที่มีอยู่ ละเอียดเป็นลึก ทั้งรูปแบบที่หลากหลาย ของภูเขานี้ถูกใช้หมายภูเขากลางกลาง ล้วนเป็นสิ่งที่ไม่เคยมีมา ก่อน บนในราษฎร์สันนักมีแต่ความเชิงต่างของชนบทภูเขานี้เป็นความนิยมของปัจจัยบ้าคลั่ง ของศรีษะจักร พระศรีษะจักรที่ไม่ใช่เด็กที่จะสนับสนุนให้คนของบ้านมากยิ่งขึ้น ทั้งบังพยากรณ์มหาทฤษฎีที่เป็นหลัก ฐานมาประกอบความรักษาของพระองค์ เครื่องหมายที่บุคลาภูมิจากอุสานตั้งหลังอันได้แก่ชามหอยใน สมัยราชวงศ์ที่มีอยู่ งานหินที่สูงใหญ่ถูกตอกเป็นรูปมาศในสมัยราชวงศ์เชิงและภาพหลักหินปูงสถาปัตย์ ให้รุ่มเร้าด้วย ล้วนเป็นของให้ในราษฎร์สันนักที่สั่น ในสมัยนี้ร้านค้าหอยกระดองชาวบ้านเจริญรุ่งเรืองมาก ที่ร้อยวนอุ่น ของเมืองญี่ปุ่นเป็นศูนย์กลางลักษณะ “ในสมัยราชวงศ์ที่มีอยู่นี้ร้านหอยกระดองจะไปรวมอยู่ริมแม่น้ำ หอย แต่มีลักษณะให้ศรีษะงานต้องยกให้เมืองญี่ปุ่น”

เครื่องหมายในสมัยราชวงศ์ที่มีอยู่นี้มีมากน้อยหลายรูปแบบ ภายนอกให้รู้สึกเป็นที่นิยมกัน มาก มีการเลียนแบบเครื่องหมายในรายงานกันอย่างมากมาก มีรูปเทา ช้าง แรกัน ติง เกิง สามแบบเครื่อง หมายในรายงาน ภายนอกซึ่งสำคัญในสมัยราชวงศ์ แต่ละลายประดับกับลักษณะที่อนให้เดินถึงความเข้าใจ ของช่างลักษณะ งานศิลป์ปัจจุบันนี้ก็คืองานศิลป์ที่มีความเชิงของการออกแบบสมัยราชวงศ์ที่มีอยู่ ซึ่ง เครื่องหมายมี ความเกี่ยวข้องกับสังคมวัฒนธรรมในชีวิตความเป็นอยู่ที่แยกกันไม่ออ กับประเทศญี่ปุ่นหนังสือ ภาค ภาคก็จะมักให้หอยเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องเสียงโดยเป็นภาระในการนำเส้นทางผู้กัน ที่ตั้งผูกกัน กระบวนการอย่างผูกกัน ที่บันดาลความ ที่วางแผน เป็นสัน หรือแม้แต่การให้หอยเป็นเครื่องประดับสำหรับเด็ก ใจว่า งาน เครื่องหมายที่เรียกว่าหัวข้าว คือ เศียรเครื่องหมายแบบใหม่ในสมัยราชวงศ์เชิง ภาพวาดพื้นที่ล้วง เรือนหันน้ำ คือ ภาพ หัวข้าวซึ่ง ที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยในปัจจุบันนี้มีลักษณะอยู่ชั้นในสมัยราชวงศ์ ซึ่งได้รับการรับรู้ของความสำเร็จในการสร้างหินอย่างเครื่องหมายซึ่งด้าน ของเหลวเชิงลักษณะ แล้วใช้ลักษณะที่มีเนื้อบางเหมือนกระดาษ บางเบาและสวยงามเรียกว่า เครื่องหมาย “พานจ้า”

เครื่องหมายสมัยราชวงศ์ที่มีอยู่ได้รับการเลือกใช้ในงานศิลป์ การลักภพ งานศิลป์ กรรมแบบต่าง ๆ แล้วน้ำมาผสมเข้ากับความนิยมที่จะถ่ายทอดบุญบุญต่อ ถ่ายเรียนบุญ ถ่ายเร้า ถ่าย บุญ ชุดอย่าง ภาพ 3 มิติ เรียวเชือ ขาวงู ต่าง ๆ ของเครื่องหมายที่มีมาแต่โบราณ แล้วน้ำมาผสมรวมเข้า ด้วยกันอย่างประสานกลมกลืน ซึ่งทำให้ผลงานหินอย่างเด็กญี่ปุ่นดูดีอย่างงานศิลป์ปัจจุบัน

เครื่องหมายของจีนได้ฝ่ามือหันควนบริเวณนาการามาถึงเจตพันก์ว่าเป็น ให้ฝ่ามือช่างสังฆภู่มีดีเมืองอียิปต์ สวยงาม จนนับจำนวนไม่ถ้วน ฝ่านผู้เชื่อมหยกซึ่งเป็นนักปักประดับหรือผ้าสั่นนัยกามาสหดอยุค ทุกๆ แผ่นนักจากเรือประเพณีศิกษาที่ได้พิจารณาถึงความงามของหยก สุดท้ายได้กล่าวเป็นสิ่งของที่มี ประวัติการยึดเนื้อธรรมชาติชนิดนึง ที่มีให้คุณประโยชน์ในทุก ๆ ด้านน้ำไปใช้ประโยชน์ได้ทุกอย่าง หยกซึ่ง กลายเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจที่ผู้คนจะขาดเสียไม่ได้ ในครั้งสมบูพิทางด้านศิลปกรรมของจีนสมัย โบราณ หยกคือสิ่งที่ได้รับความนิยมมาสหดอยุคตั้งแต่สมัยใหม่ ต่อลงมาやりงานถึงเจตพันก์ว่าเป็น หยก ซึ่งมีความสัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนอย่างแยกกันไม่ออกจากน้ำหยกซึ่งต่ออยู่ ผู้สมมานเข้าไปในชาติประเพณี พิธีกรรมอันมีนามาฟ์ใบราษฎร มีลักษณะเฉพาะและมีบทบาทมากจนได้รับความนิยม มากจนแม้กระทั่งงานศิลปกรรมชนิดอื่น ๆ ห้ามตามที่ไม่ได้เลย มีคุณค่ามหาศาลในการนำไปใช้ทาง ด้านการปักประดับ ศาสตรา ศิลปกรรมฯ รายตั้งคดุลให้ด้วยส้าแพรขึ้นหนึ่งช่องหากที่จะแหกสุคความต้องบัดได้

หยกเนื้ืออ่อน ภาษาอังกฤษเรียกว่า Nephrite ติดเป็นภาษากรีกมีความหมายว่า น้ำนมและหัวใจ คุณในรากที่ญี่ปุ่นและเมริกาที่เนื่องกับชาวจีนที่มีความเชื่อถือมากเกี่ยวกับหยก โดยมีความเห็นว่า การพูดไม่ประดับด้วยหยกจะสามารถกระตุ้นจิตสิงเหลวราย ทั้งสามารถอธิษฐานให้เจ็บไข้ได้ และแม้ด้วยการ น้ำหยกมาใช้ รวมทั้งการรัดและคลอกหยกนั้น และประโยชน์ด้านต่าง ๆ ของหยก ไม่ว่าจะเป็นหยกโบราณ ของญี่ปุ่น เครื่องหมายของผู้มาศิริบินชิลอนด์ เครื่องหมายของชาวอี้หงหงส์ ฯ และอังมีเครื่องหมายของ ชาวอาหรับ และหยกในรากนารของชาวเชียงใหม่ที่น้ำป่า หยกในรากญี่ปุ่น ล้วนไม่สามารถนำมาระบายนี้ ไป กับเครื่องหมายของจีนได้ พากເສນາมีการใช้หยกเป็นชั้นความเป็นมา กีสิบดันไม่ได้เนื่องหยกนาน กการทำ ด้วยมีมีหินบาน รูปแบบกัน้อย ทั้งประดับที่นำมาใช้กีพบ เครื่องหมายของจีนซึ่งมีความสำคัญต่อประวัติ ศาสตร์ศิลปกรรมการสังกหายกรองโดยอย่างไม่มีรู้ได้ เช่นเดียวกัน ประเทศเชื้อสายกีมีแหล่งหินหยกมาก ที่ ซึ่งมีมีอยู่ในภูเขาสังกหายก เครื่องหมายของประเทศเชื้อจีงอุโคคเด่นเป็นแหล่งวัฒนธรรมโลกทางด้านเครื่อง หยกและเพียงแห่งเดียวที่หอบรากายและลูกไก่เป็นที่ต้องหาแก่ผู้พบเห็นอย่างนัก

